

valgte Medlem, at Udgifter, som skulle komme ikke blot den nuværende Slægt til Gode, men hvis Nytte udstrekkes over et langt Tidsrum, hvad enten de frembringe en Rente af Anlægskapitalen eller ikke, altid bør fordeles paa et længere Tidsrum. Men denne Betragtning forekommer mig dog ikke ganske at kunne gjøres gjældende mod Opførelsen af den Sum, hvorom der er Tale, paa Finantsloven, idet Beløbet jo, saaledes som Forslaget til denne nu foreligger, kompenseres ved Forbrug af Aktiver, eller, dersom Finantsministeren hellere ønsker Saadant, kan tilveiebringes ved Udstedelsen af Kreditbeviser, og altsaa i begge Tilfælde ikke udredes af Aarets Indtægt. Det forekommer mig snarere, at man kunde gjøre denne Betragtning gjældende lige overfor nogle andre Summer, som rigtignok ere af meget ringere Betydning, nemlig en Sum af 33,000 Rd. til Udvidelse af Aarhus Jernbanestation og en Sum af 1,000 Rd. til Udvidelse af de i Lov af 10de Marts 1861 omhandlede Jernbaneanlæg i Sjælland og Fyn, thi disse Summer, hvorved der tilveiebringes nye Jernbaneanlæg, skulle udredes af Aarets løbende Indtægt og blive ikke kompenserede paa den anførte Maade. Evertimod, man har samtidig dermed inddraget de jydsk-synske Jernbaners Reservecfond, hvoraf det efter dette Diemed havde været naturligt at udrede disse Summer, forinden denne Reservecfond var druknet i det overordentlig store almindelige Reservecfond, og uden at deraf i Finantsloven er blevet Andet synligt end de 5,000 Rd., hvormed Renten af Aktiverne er forøget. Jeg skal ikke i og for sig finde Noget at erindre imod, at denne særlige Reservecfond er inddragen, fordi den havde en Karakter, som gjorde den ubenyttelig, saaledes som jeg antager, at en Reservecfond for en saa stor Industri som Jernbanedriften burde kunne benyttes, idet nemlig Administrationen ikke havde fri Haand til at anvende denne Reservecfond i det Diemed, hvori den var indsamlet. Forholdene have nemlig udviklet sig saaledes, at denne Reservecfond, som var opsamlet ved en aarlig Henlæggen af en lille Del af Indtægterne af Banen, og dels havde det Diemed at erstatte Elidet paa Banerne og disses Materiel og saaledes holde

Alt i den samme Værdi, som det havde fra Nytt af ved Anlæget, saa at der ikke paa een Gang kunde for Statskassen blive Spørgsmaal om at udrede en stor Bedligholdelsesudgift; dels havde det Diemed at afholde Udgiften ved saadanne Udvidelser af Anlæget, som fandtes hensigtsmæssige, ikke har kunnet røres, uden at enhver Udgift i disse Diemed skulde bevilges af Lovgivningsmagten og opføres paa Finantsloven. Derved er det nu ganske vist af liden Interesse for Administrationen, om der i disse Diemed habes en særskilt Fond, eller om denne forsvinder i den almindelige Reservecfond. Men jeg tør paasta, at det vil føles meget stærkt, at der ikke — paa hvilken Maade man nu vilde finde hensigtsmæssig — til Brug i de anførte Diemed opsamles en Fond, over hvilken Administrationen kunde have en større Frihed. Der findes en Post paa det foreliggende Finantslovsforslag, som i denne Henseende kan afgive et Exempel, de 100,000 Rd., der i § 26 ere opførte til Forøgelse af Materiel, navnligten Vogne til de jydsk-synske Jernbaner. Thi Drangen til Forøgelse af Materiel, som derved skulde afhjælpes, og som nu har været følelig tilstede i mere end 2 Aar, har ikke tidligere kunnet fyldestgøres, fordi der dertil skulde søges en Bevilling, paa Finantsloven. Der er vistnok ingen Baner — i det Mindste ingen af alle dem, hvis Forhold jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med — som ere saa overordentlig fattig udstyrede med Materiel som den jydsk-synske Bane. Dette er et Forhold, som ikke blot er uheldigt, fordi det bringer direkte Tab, men ogsaa fordi det bringer et stort indirekte Tab derved, at de Trafikanter, som ikke kunne blive besørgede af Jernbanen, søge andre Veie til Befordring af deres Gods, og det har endelig endnu en Følge, som ikke ses, men paa hvilken jeg lægger megen Vægt, nemlig den, at det fremkalder en stor Misnøie og Mistillid til Driftsstyrelsens Netsærdighed overfor de forskellige Trafikanter paa de forskellige Stationer, hvor der forlanges Befordringsmidler, uden at disse kunne erholdes, idet der da er Tilbøielighed til den Mening, at de Trafikanter, som bo nærmest Centralbestyrelsen, hvor